

Царь Иванъ Шишманъ съ войска-та си побѣгналъ къмъ Сръдецъ, гдѣто слѣдъ голѣми битки съ турци-тѣ въ западна Сръдна-Гора, сръдецко поле и около Витоша, билъ убитъ, а пжкъ видинский владѣтель Иванъ Страшимиръ, турци-тѣ заточиле въ Малка-Азия. Царски-тѣ палате въ Търново и всички-тѣ голѣми и хубави сгради турци-тѣ изгориле или растуриле; патриаршеский храмъ Възнесение Христово, както и много други храмове, пресбърнале на мохамедански джамии, а нѣкои преправиле на хамами (бани, кѣпалници). Изпърво турци-тѣ ужъ оставиле свободенъ патриарха Евтимия, който пренесълъ патриаршеско-то си сѣдалище въ храма, посветенъ на апостолски-тѣ Петръ и Павелъ, ала напоконъ, откакъ убиле много граждане и пжрвенци, а други заточиле въ Малка-Азия, заточиле въ Тракия и него, послѣдний бжлгарски патриархъ; Евтимий слѣдъ малко врѣме починалъ. Търновска-та патриархия останала безъ началникъ, а цариградска-та грѣцка патриархия се възползувала отъ това нещастие на Бжлгарска-та Черкова, та скоро си я присвоила. Цариградский патриархъ нарѣкжлъ *митрополия* търновска-та патриархия и се разпорѣждалъ съ нея, като съ своя епархия. Той писалъ на влашкия митрополитъ Иеремия (грѣкъ) да отиде въ Търново, да има пжлно право да управлява светейша-та Бжлгарска Черкова и да священнодѣйствува. Иеремий дошжлъ въ Търново и вжршилъ съгласно съ заповѣди-тѣ на цариградския патриархъ. Въ 1402 год. търновский митрополитъ билъ почти напжлно подчиненъ на цариградска-та патриархия, а слѣдъ превзимание-то на Цариградъ (1453 год.), цариградский патриархъ още повече оздравилъ и заягчилъ власть-та си надъ Бжлгарска-та Черкова съ правдини-тѣ, които му далъ турския султанъ Мохамедъ 2-й, тжй като тоя послѣдний не е правилъ никаква разлика на народности-тѣ, нито пжкъ, като мохамеданинъ, е знаялъ за черковни-тѣ правдини на християнски-тѣ си подданици отъ разни народности. За да покрие противозаконна-та си постѣпка, цариградский патриархъ далъ на търновския митрополитъ титла-та „*Екзархъ на всички Бжлгария*“ (която титла грѣцки-тѣ владици въ Търново носѣхж до испжждане-то имъ изъ Бжлгария, прѣди 30—33 години), па оставилъ подъ негова зависимостъ и нѣколко епископи, бивши митрополии на унищожена-та вече търновска патриархия.